

МЕЖДУНАРОДНОПРАВНИ АКТОВЕ В ОБЛАСТТА НА ЗАКРИЛАТА НА ИНДУСТРИАЛНА СОБСТВЕНОСТ

МАДРИДСКА СПОГОДБА ЗА МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ НА МАРКИТЕ ОТ 14 АПРИЛ 1891 Г. (РЕВИЗИРАНА В БРЮКСЕЛ НА 14 ДЕКЕМВРИ 1900 Г., ВЪВ ВАШИНГТОН НА 2 ЮНИ 1911 Г., В ХАГА НА 6 НОЕМВРИ 1925 Г., В ЛОНДОН НА 2 ЮНИ 1934 Г., В НИЦА НА 15 ЮНИ 1957 Г. И В СТОКХОЛМ НА 14 ЮЛИ 1967 Г.)

ИЗДАДЕНА ОТ ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Обн. ДВ. бр.65 от 24 Юли 2001г.

Учредяване на Специален съюз. Заявяване на марките в международното бюро. Определяне на страната на произхода

Член 1

(1) Страните, за които се прилага тази спогодба, образуват Специален съюз за международна регистрация на марките.

(2) Гражданите на всяка една от договарящите страни могат да осигурят във всички други страни - членки на тази спогодба, закрила на техните марки, използвани за стоки или услуги, регистрирани в страната на произхода, чрез заявяване на тези марки в Международното бюро за интелектуална собственост (наречено по-нататък "международно бюро"), посочено в Конвенцията, учредяваща Световната организация за интелектуална собственост (наречена по-нататък "организацията"), извършено чрез посредничеството на администрацията на съответната страна на произход.

(3) Като страна на произхода се счита страната - членка на Специалния съюз, в която заявителят има действително и сериозно индустриално или търговско предприятие; ако той няма такова предприятие в една страна - членка на Специалния съюз, за страна на произхода се счита страната - членка на Специалния съюз, където той има местожителство; ако той няма местожителство в Специалния съюз - страната на неговото гражданство, ако той е гражданин на страна - членка на Специалния съюз.

Приравняване на някои категории лица с гражданите на страните - членки на съюза

Член 2

Към гражданите на договарящите страни са приравнени гражданите на страни, които не са се присъединили към тази спогодба, но които са на територията на Специалния съюз, учреден от спогодбата, и отговарят на условията, определени от чл. 3 на Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост.

Съдържание на заявката за международна регистрация

Член 3

(1) Всяка молба за международна регистрация трябва да бъде подадена с формуляр, определен от правилника за прилагане; ведомството на страната на произхода на марката удостоверява, че данните, които фигурират в тази молба, отговарят на данните от националния регистър, като отбелязва датата и номера на заявяването и регистрирането на марката в страната на произхода, както и датата на заявката за международна регистрация.

(2) Заявителят трябва да посочи стоките или услугите, за които иска закрила на марката, и ако е възможно, съответстващия клас или класове според класификацията, установена от Ницката спогодба за международна класификация на стоките и услугите, за които се регистрират марки. Ако заявителят не даде това указание, международното бюро класира стоките или услугите в съответствие с класовете от тази класификация. Посочената класификация от заявителя се контролира от международното бюро съвместно с националното ведомство. В случай на разногласие между националното ведомство и международното бюро се взема предвид мнението на последното.

(3) Ако заявителят посочи цвета като отличителен елемент на неговата марка, той е длъжен:

1. да го декларира и да приложи към молбата си бележка, указваща цвета или комбинацията от цветове;
2. да приложи към своята молба цветни копия на заявената марка, които се прилагат към съобщението, направено от международното бюро. Броят на тези копия се определя от Правилника за прилагане.

(4) Международното бюро регистрира незабавно заявените марки в съответствие с чл. 1. Регистрирането носи датата на заявката за международна регистрация в страната на произхода, при условие че е получено в международното бюро в срок от два месеца считано от тази дата. Ако заявката не е получена в този срок, международното бюро записва датата, на която тя е получена. Международното бюро съобщава тази регистрация незабавно на заинтересуваните ведомства. Регистрираните марки се публикуват в периодичен бюлетин, издаван от международното бюро въз основа на данните, съдържащи се в заявката за регистрация. Когато марките съдържат образен елемент или специално графично изображение, правилникът за прилагане определя необходимостта дали заявителят да изпрати клише.

(5) С оглед да се осигури публичност на регистрираните марки в договарящите страни всяка

администрация получава от международното бюро определен брой безплатни екземпляри и определен брой екземпляри с намалена цена от тези бюлетини, в зависимост от броя на единиците, указани в чл. 16, ал. 4, буква "а" на Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост при условията, определени от правилника за прилагане. Тази публичност е достатъчна във всички договарящи страни и никаква друга публикация не може да се иска от заявителя.

Териториално ограничение

Член 3 bis

(1) Всяка договаряща страна може по всяко време да уведоми писмено генералния директор на организацията (по-нататък наричан "генерален директор"), че закрилата, произтичаща от международната регистрация, няма да се разпростира за тази страна, освен ако титулярът на марката не го поиска изрично. (2) Това уведомление влиза в действие шест месеца след датата на съобщението, което е направено от генералния директор до другите договарящи страни.

Заявка за териториално разширение

Член 3 ter

(1) Всяка заявка за разширяване на закрилата, произтичаща от международната регистрация в една страна, която се е възползвала от възможността, дадена от чл. 3 bis, трябва да бъде специално отбелязана в заявката, посочена в чл. 3, ал. 1.

(2) Всяка заявка за териториално разширение, направена след международната регистрация, трябва да се представи чрез посредничеството на администрацията на страната на произхода на формуляр, определен от правилника за прилагане. Тя се регистрира незабавно от международното бюро, което я съобщава веднага на заинтересуваното или заинтересуваните ведомства. Тя се публикува в периодичния бюлетин, издаван от международното бюро. Това териториално разширение влиза в сила от датата, на която то е вписано в международния регистър; то престава да бъде валидно след изтичането на международната регистрация на марката, за която се отнася.

Ефект от международната регистрация

Член 4

(1) От датата на регистрацията в международното бюро съобразно разпоредбите на чл. 3 и 3 ter закрилата на марката във всяка от договарящите страни ще бъде същата, както, ако тази марка би била заявена там директно. Класирането на стоките или услугите, предвидено в чл. 3, не обвързва договарящите страни с определяне обхвата на закрилата на марката.

(2) Всяка марка, която е предмет на международна регистрация, се ползва от правото на приоритет, установено от чл. 4 на Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, без да е необходимо да се изпълняват формалностите, предвидени в буква "д" от този член.

Заместване на предходни национални регистрации с международна регистрация

Член 4 bis

(1) Когато една марка, регистрирана вече в една или няколко договарящи страни, е била впоследствие регистрирана от международното бюро от името на същия титуляр или на неговия правопреемник, международната регистрация се счита като заместваща предходните национални регистрации, без да се засягат придобитите въз основа на тях права.

(2) Националното ведомство при поискване вписва международната регистрация в своите регистри.

Отказ от националното ведомство

Член 5

(1) В страните, където националното законодателство им дава право, ведомствата, които международното бюро уведомява за регистрирането на марка или заявка за разширяване на закрилата, направена съобразно чл. 3, имат възможността да декларират, че закрилата на тази марка не може да се предостави на тяхна територия. Такъв отказ няма да може да бъде противопоставян освен при условията, предвидени от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост за марка, заявена за национална регистрация. Въпреки това, закрилата няма да може да бъде отказана даже и частично поради единственото съображение, че националното законодателство допуска регистрирането само на определен брой класове или на ограничен брой стоки или услуги.

(2) Ведомствата, които биха желали да се ползват от тази възможност, трябва да уведомят за своя отказ международното бюро с посочване на всички мотиви в срока, предвиден от националния закон, и най-късно преди изтичането на една година, считано от датата на международната регистрация на марката или на заявката за разширение на закрилата, формулирана съгласно чл. 3 ter.

(3) Международното бюро незабавно изпраща на ведомството на страната на произхода и на титуляря на марката или на неговия пълномощник, ако пълномощникът е посочен на бюрото от това ведомство, един екземпляр от съобщената декларация за отказ. Заинтересуваната страна има същите възможности за възражение, както, ако марката би била регистрирана направо в страната, където закрилата е била отказана.

(4) Мотивите за отказ на една марка трябва да се съобщят от международното бюро на всяка от заинтересуваните страни, ако са ги поискали.

(5) Ведомствата, които в срок максимум от една година не са съобщили на международното бюро никакво временно или окончателно решение за отказ за регистрирането на марка или молба за разширение на закрилата, губят привилегиата, предвидена в ал. 1 на този член, относно въпросната марка.

(6) Анулирането на международната марка може и да не се обяви от компетентните органи, в

случай че титулярят на марката не е имал възможността своевременно да защити своите права. Международното бюро трябва да бъде уведомявано за анулирането.

Доказателства за правото да се използват специални елементи в състава на марка

Член 5 bis

Документите, които установяват правото да се ползват някои елементи, съдържащи се в марката, като: гербове, знаци, портрети, почетни отличия, титли, търговски наименования, имена на лица, различни от името на заявителя, или други подобни надписи, които биха могли да се изискват от ведомствата на договарящите страни, се освобождават от всякаква легализация или удостоверяване, различни от тези на ведомството на страната на произхода. Копие от отделните регистрации в международния регистър. Предварителни проучвания. Извлечения от международния регистър

Член 5 ter

(1) Международното бюро трябва да издава на всяко лице по негово искане срещу заплащане на такса, определена от правилника за прилагане, копие на регистрациите, вписани в регистъра, отнасящи се до дадена марка.

(2) Международното бюро може също така да поеме срещу заплащане извършването на предварителни проучвания във фонда на международните марки.

(3) Извлеченията от международния регистър, които са поискани с оглед на тяхното производство в една от договарящите страни, трябва да се освобождават от всякаква легализация.

Срок за действието на международната регистрация. Независимост на международната регистрация. Прекратяване на закрилата в страната на произхода

Член 6

(1) Регистрирането на една марка в международното бюро се извършва за двадесет години с възможност за подновяване при условията на чл. 7.

(2) При изтичането на срока от пет години от датата на международната регистрация тази регистрация става независима от националната марка, регистрирана по-рано в страната на произхода, при условията, предвидени в следващите разпоредби.

(3) Закрилата, произтичаща от международната регистрация, независимо дали е била предмет на прехвърляне или не няма да може да се ползва изцяло или частично, ако в период от петте години от датата на международната регистрация, националната марка, регистрирана по-рано в страната на произхода, в съответствие с чл. 1 вече не се ползва изцяло или частично от правната закрила в тази страна. Това условие трябва да се прилага също така и когато правната закрила е била преустановена по-късно в резултат на действие, започнало преди изтичане на срока от пет години.

(4) В случай на доброволно или служебно заличаване ведомството на страната на произхода трябва да поиска заличаването на марката пред международното бюро, а то трябва да извърши заличаването. В случай на съдебна намеса посоченото ведомство трябва да изпраща на международното бюро служебно или по молба на заявителя копие от жалбата или всяко друго доказателство, че е предприета съдебна намеса, а също така - и копие от окончателното съдебно решение; международното бюро отбелязва тези факти в международния регистър. Подновяване на международна регистрация

Член 7

(1) Всяка регистрация може да бъде подновявана за период от двадесет години считано от изтичането на предшестващия срок чрез заплащане само на основната такса, а при необходимост и на допълнителните такси, предвидени в чл. 8, ал. 2.

(2) Подновяването не може да съдържа никаква промяна по отношение на предшестващата регистрация в последната ѝ форма.

(3) Първото подновяване, извършено съобразно разпоредбите на Ницката редакция от 15 юни 1957 г. или на този акт, трябва да съдържа класовете на международната класификация, за които се отнася регистрацията.

(4) Шест месеца преди изтичане на срока на закрилата международното бюро напомня на титуляря на международната регистрация, а при нужда и на неговия пълномощник чрез официално писмо точната дата на това изтичане.

(5) Срещу заплащане на допълнителна такса, определена от правилника за прилагане, се дава привилегирован срок от шест месеца за подновяване на международната регистрация. Национална такса. Международна такса. Разпределяне на допълнителните такси, допълнителни такси за класове и допълнителни такси за разширение на закрилата

Член 8

(1) Ведомството на страната на произхода има възможността да определя по своя преценка и да събира в своя полза национална такса от титуляря на марката, за която е поискано международно регистриране или подновяване.

(2) Регистрирането на една марка в международното бюро става срещу предварителното заплащане на международната такса, която включва:

а) основна такса;

б) допълнителна такса за всеки клас на международната класификация в повече от третия клас, към които се отнасят стоките или услугите, за които се използва марката;

в) добавъчна такса за всяка молба за разширение на закрилата съгласно чл. 3 ter.

(3) Допълнителната такса, определена в ал. 2, буква "б", обаче може, без да засяга датата на регистрацията, да се заплати в срока, определен от правилника за прилагане, ако броят на класовете на стоките или услугите е бил определен или оспорван от международното бюро. Ако след изтичането на посочения срок допълнителната такса не е била заплатена или

списъкът на стоките или услугите не е бил ограничен в необходимата степен от заявителя, заявката за международна регистрация се счита за изоставена.

(4) Годишният приход от различните постъпления от международно регистриране, с изключение на тези, предвидени в букви "б" и "в" на ал. 2, се разпределят на равни части между страните - членки на тази спогодба, от международното бюро след приспадане на необходимите разноски и такси на тази спогодба. Ако по времето на влизане в сила на тази спогодба някоя страна не я е ратифицирала или не се е присъединила към нея, тя има право до датата, на която влиза в сила нейната ратификация или нейното присъединяване, на разпределение на остатъка от постъпленията, изчислен въз основа на предшестващата спогодба, за която е приложена молбата.

(5) Сумите, които се събират от допълнителните такси, съгласно ал. 2, буква "б" се разпределят след изтичането на всяка година между страните - членки на тази спогодба, или на Ницката редакция от 15 юни 1957 г. пропорционално на броя на марките, за които е била поискана закрила във всяка една от тях през изтеклата година, като този брой се умножава, що се отнася за страни, които извършват предварителна експертиза, с един коефициент, който се определя от правилника за прилагане. Ако по времето на влизане в сила на тази спогодба дадена страна все още не я е ратифицирала или не се е присъединила към нея, тя има право до датата на влизане в сила на ратификацията или присъединяването да участва в разпределението на сумите, изчислени въз основа на редакцията от Ница.

(6) Допълнителните такси, предвидени в ал. 2, буква "в", се разпределят според условията на ал. 5 между страните, които са се възползвали от правото, предвидено в чл. 3 bis. Ако по време на влизане в сила на тази спогодба дадена страна все още не я е ратифицирала или не се е присъединила към нея, тя има право до датата на влизане в сила на ратификацията или присъединяването да участва в разпределението на сумите, изчислени въз основа на редакцията от Ница.

Отказване от правната закрила в една или повече страни

Член 8 bis

Титулярят на международната регистрация може винаги да се откаже от правната закрила в една или повече договарящи страни чрез декларация, регистрирана във ведомството на неговата страна, за да се съобщи на международното бюро, което трябва да уведоми съответно страните, засегнати от отказа. Отказът не е обвързан с плащането на никаква такса. Промени в националните регистри, които засягат и международното регистриране. Ограничаване на списъка от стоките и услугите, упоменати в международната регистрация, допълнения към този списък. Замяне в списъка

Член 9

(1) Ведомството на страната на титуляря трябва да уведоми международното бюро за всички анулирания, заличавания, откази, прехвърляния и други промени, направени във вписването на марката в националния регистър, ако тези промени засягат и международната регистрация.

(2) Бюрото вписва тези промени в международния регистър, уведомява за тях ведомствата на договарящите страни и ги публикува в своето списание.

(3) По същия начин се постъпва, когато титуляря на международната регистрация поиска да ограничи списъка на стоките или услугите, за които се отнася регистрацията.

(4) Тези действия могат да бъдат свързани с плащането на такса, която се определя от правилника за приложение.

(5) Последващото добавяне на нови стоки или услуги към този списък може да се извърши чрез нова заявка, оформена съгласно изискванията на чл. 3.

(6) Замяната на една стока или услуга с друга трябва да се третира като допълнение.

Прехвърляне на международна марка, свързано с промяна в страната на титуляря

Член 9 bis

(1) Когато една регистрирана в международния регистър марка се прехвърля на лице в една договаряща страна, различна от страната на титуляря на международната регистрация, за прехвърлянето се уведомява международното бюро от ведомството на последната страна. Международното бюро регистрира прехвърлянето, уведомява другите ведомства и го публикува в своя бюлетин. Ако прехвърлянето е било извършено преди изтичането на срока от пет години, считано от международната регистрация, Международното бюро иска съгласието на ведомството от страната на новия титуляр и публикува, ако е възможно, датата и номера на регистрацията на марката в страната на новия титуляр.

(2) Не се вписва марка, регистрирана в международния регистър, в полза на едно лице, което няма право да регистрира международна марка.

(3) Когато не е било възможно вписването в международния регистър на едно прехвърляне поради отказ на страната на титуляря или когато прехвърлянето е в полза на лице без право на заявка за международна регистрация, ведомството на страната на стария титуляр има правото да изиска от международното бюро анулиране на марката в неговия регистър. Преотстъпване на международна марка само за част от регистрираните стоки или услуги или за някои договарящи страни. Препратка към чл. 6 quater на Парижката конвенция.

Преотстъпване на марка

Член 9 ter

(1) Ако международното бюро бъде уведомено за преотстъпване на една международна марка само за част от регистрираните стоки или услуги, бюрото трябва да впише това преотстъпване в своя регистър. Всяка от договарящите страни има правото да оспори валидността на това преотстъпване, ако стоките и услугите, включени в преотстъпената част, са подобни на тези, за които марката остава регистрирана в полза на преотстъпващия.

(2) Международното бюро също така вписва преотстъпването на една международна марка само за една или няколко договарящи страни.

(3) Ако в предходните случаи настъпи промяна на страната на титуляря, ведомството на страната на титуляря трябва да даде своето съгласие според чл. 9 bis, ако международната марка е била прехвърлена преди изтичането на срока от пет години, считано от международната регистрация.

(4) Разпоредбите на предшестващите алинеи се прилагат само при условията на чл. 6 quater от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост.

Общо ведомство за няколко договарящи страни. Молба от няколко договарящи страни да бъдат считани за една страна

Член 9 quater

(1) Ако няколко страни на Специалния съюз се споразумеят да осъществят унификация на националните законодателства по отношение на марките, могат да уведомят генералния директор, че:

- а) националните ведомства на всяка една от тях се заменят с едно общо ведомство;
- б) за целите на прилагане на всички или част от условията, предшестващи този член, териториите на всички страни трябва да се считат за една страна.

(2) Това уведомяване влиза в сила шест месеца след датата на съобщението, което генералният директор отправя до другите договарящи страни.

Асамблея на Специалния съюз

Член 10

(1) а) Специалният съюз има Асамблея, състояща се от страните, които са ратифицирали тази спогодба или са се присъединили към нея.

б) Правителството на всяка страна се представлява от един делегат, който може да бъде подпомогнат от помощници, съветници и експерти.

в) Разходите за всяка делегация се понасят от правителството, което я е назначило, с изключение на пътните и дневните разноски на един делегат за всяка страна членка, които се поемат от фондовете на Специалния съюз.

(2) а) Асамблеята трябва да:

1. обсъжда всички въпроси, свързани с поддържането и развитието на Специалния съюз и прилагането на тази спогодба;
2. дава директиви на международното бюро относно подготовката на конференции за ревизиране, като се вземат под внимание всички забележки на страните от Специалния съюз, които не са ратифицирали тази спогодба или не са се присъединили към нея;
3. променя правилника за прилагане и определя размера на таксите, упоменати в чл. 8, ал. 2, и другите такси, свързани с международната регистрация;
4. анализира и одобрява отчетите и дейността на генералния директор, свързани със Специалния съюз, и му дава всичките необходими инструкции по въпроси от компетентността на Специалния съюз;
5. приема програмата и тригодишния бюджет на Специалния съюз и одобрява неговите финансови отчети;
6. приема правилника за финансиране на Специалния съюз;
7. учредява комитети от експерти и работни групи за реализиране задачите на Специалния съюз;
8. определя кои страни - нечленуващи в Специалния съюз, и кои междуправителствени и международни неправителствени организации могат да се допускат като наблюдатели на неговите заседания;
9. приема измененията на членове от 10 до 13;
10. взема съответни мерки по дейността на Специалния съюз;
11. изпълнява всички други задачи, които произтичат от тази спогодба.

(2) б) По въпросите, представляващи интерес и за други съюзи към организацията, Асамблеята взема решения след консултации с координационния комитет на организацията.

(3) а) Всяка страна - членка на Асамблеята, има право на един глас.

б) Половината от страните - членки на Асамблеята, представляват кворум.

в) Независимо от разпоредбите на ал. 3, буква "б", ако по време на някаква сесия броят на представените страни е по-малък от половината, но равен или по-голям от една трета на страните - членки на Асамблеята, тя може да вземе решения с изключение на решения по своята дейност. Тези решения имат сила само ако са изпълнени посочените по-долу условия. Международното бюро съобщава тези решения на страните - членки на Асамблеята, които не са присъствали, като ги поканва в срок от три месеца, считано от датата на съобщението, да гласуват писмено или да се въздържат. Ако при изтичането на този срок броят на страните, които са изразили по този начин своя глас или своето въздържане, е поне равен на броя на страните, които не са достигали за кворум на сесията, тези решения влизат в сила при условие, че вече е постигнато необходимото мнозинство.

г) Съгласно условията на чл. 13, ал. 2 решенията на Асамблеята изискват две трети от подадените гласове.

д) Въздържането от гласуване не се счита за глас.

е) Един делегат може да представлява само една страна и може да гласува само от нейно име.

ж) Страните на Специалния съюз, които не са членове на Асамблеята, се допускат на заседанията като наблюдатели.

(4) а) Асамблеята заседава един път на две години на редовна сесия, свикана от генералния директор, при липсата на изключителни обстоятелства през същия период и на същото място както и генералната асамблея на организацията.

б) Асамблеята заседава на извънредна сесия, свикана от генералния директор по молба на една четвърт от страните - членки на Асамблеята.

в) Дневният ред на всяка сесия се подготвя от генералния директор.

(5) Асамблеята приема свой вътрешен правилник.

Международно бюро

Член 11

(1) а) Международната регистрация, свързаните с нея дейности, както и другите административни задачи на Специалния съюз се изпълняват от международното бюро. б) Международното бюро подготвя заседанията и осигурява секретариат на Асамблеята и необходимите комитети на експерти и работни групи, учредявани от Асамблеята. в) Генералният директор ръководи Специалния съюз и го представлява.

(2) Генералният директор и всеки служител, назначен от него, участва без право на глас във всички заседания на Асамблеята. Генералният директор или служител, назначен от него, изпълнява функцията на секретар на тези органи.

(3) а) В съответствие с директивите на Асамблеята международното бюро подготвя конференциите за ревизия на спогодбата, с изключение на чл. 10 до 13. б) Международното бюро може да се консултира с междуправителствени и международни неправителствени организации по подготовката на конференции за ревизия.

в) Генералният директор и лицата, назначени от него, участват в разискванията на тези конференции без право на глас.

(4) Международното бюро изпълнява всички други задачи, които му се възложат.

Финанси

Член 12

(1) а) Специалният съюз има свой бюджет.

б) Бюджетът на Специалния съюз включва приходите и разходите на Специалния съюз, неговото участие в бюджета на общите разходи на съюзите, както и при необходимост сумата, предоставена за бюджета на конференцията на организацията.

в) Разходите, които не могат да се припишат само на Специалния съюз, но са на един или повече други съюзи, ръководени от организацията, трябва да се считат за общи разходи на съюзите. Делът на Специалния съюз в общите разходи е пропорционален на интереса на съюза в направените разходи.

(2) Бюджетът на Специалния съюз се изготвя в съответствие с изисквания за координация с бюджетите на другите съюзи, ръководени от организацията.

(3) Бюджетът на Специалния съюз се финансира от следните източници:

1. вноски и други такси за международна регистрация и таксите за други услуги, извършени от международното бюро от името на Специалния съюз;
2. приходи от продажбата или право на собственост на публикации на международното бюро от името на Специалния съюз;
3. дарения, завещания и помощи;
4. наеми, лихви и други приходи.

(4) а) Размерът на вноските, посочени в чл. 8, ал. 2, и други такси по международна регистрация се определя от Асамблеята по предложение на генералния директор.

б) Размерът на таксите трябва да се определя така, че доходите на Специалния съюз от такси, различни от допълнителните такси за клас и допълнителните такси за разширение, посочени в чл. 8, ал. 2, букви "б" и "в" и други източници, трябва да покриват разходите на международното бюро, свързани със Специалния съюз.

в) Ако бюджетът не е приет преди началото на нова финансова година, той остава същият както бюджета от предшестващата година съгласно финансовия правилник.

(5) Като се спазват разпоредбите на ал. 4, буква "а", размерът на таксите и сумите, дължими за другите услуги, предоставени от международното бюро от името на Специалния съюз, се определят и отчитат от генералния директор пред Асамблеята.

(6) а) Специалният съюз разполага с работен капитал, образуван от еднократните вноски на всяка страна - членка на Специалния съюз. Ако фондът е недостатъчен, Асамблеята взема решение за неговото увеличаване.

б) Размерът на първоначалната вноска или увеличението на вноската за посочения фонд е пропорционален на приноса на тази страна като член на Парижкия съюз за закрила на индустриалната собственост към бюджета на посочения съюз за годината, през която се формира фондът или се взема решение за неговото увеличаване.

в) Делът и условията на плащане се определят от Асамблеята по предложение на генералния директор след консултация с координационния комитет на организацията.

г) Доколкото Асамблеята разрешава използването на резервния фонд на Специалния съюз като оборотен фонд, Асамблеята може да суспендира прилагането на условията на букви "а", "б" и "в".

(7) а) В споразумението за местопребиваването, сключено със страната, на чиято територия пребивава организацията, се предвижда, че ако оборотният фонд е недостатъчен, тази страна му предоставя аванси. Размерът на тези аванси и условията, при които те се дават, са предмет на отделни споразумения между страната и организацията.

б) Страната, посочена в буква "а", и организацията имат правото да демонстрират задължението за даване на аванси чрез писмено уведомление. Денонсирането има действие

три години след края на годината, през която то е било съобщено.

(8) Финансовият контрол се осъществява от една или повече страни - членки на Специалния съюз, или от външни контрольори съгласно финансовия правилник. Те се назначават от Асамблеята.

Изменение на членове от 10 до 13

Член 13

(1) Предложения за изменения на чл. 10, 11, 12 и този член могат да бъдат представени от всяка страна - членка на Асамблеята, или от генералния директор. Тези предложения се съобщават от последния на страните - членки на Асамблеята, най-малко шест месеца преди обсъждане от Асамблеята.

(2) Всяко изменение на членовете, посочени в ал. 1, се одобрява от Асамблеята. Одобрието изисква три четвърти от подадените гласове при условие, че всякакво изменение на чл. 10 и на тази алинея изисква четири пети от подадените гласове.

(3) Всяко изменение на членовете, посочени в ал. 1, влиза в сила един месец след писмено уведомяване за приемане, получено от генералния директор от три четвърти от страните - членки на Асамблеята, по времето, когато тя приема изменението. Всяко така прието изменение на тези членове обвързва всичките страни, които са членове на Асамблеята в момента по време на влизане в сила на изменението или които стават членове на Асамблеята на по-късна дата.

Ратифициране и присъединяване. Влизане в сила. Присъединяване към по-стари спогодби.

Препратка към чл. 24 на Парижката конвенция (територии)

Член 14

(1) Всяка от страните на Специалния съюз, която е подписала тази спогодба, може да я ратифицира, а ако не я е подписала, може да се присъедини.

(2) а) Всяка страна, неучастваща в Специалния съюз, но която е страна по Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, може да се присъедини към тази спогодба и по този начин става член на Специалния съюз.

б) От момента, в който международното бюро е уведомено, че дадена страна се е присъединила към спогодбата, то изпраща на ведомството на тази страна съгласно чл. 3 колективно уведомление за марките, които в този момент се ползват от международна закрила.

в) Това уведомление осигурява на тези марки от само себе си предимството на предшестващите разпоредби върху територията на страната и поставя началото на срока от една година, през време на който заинтересуваното ведомство може да направи декларацията, предвидена от чл. 5.

г) Тази страна обаче при присъединяване към спогодбата може да декларира, че с изключение на международните марки, които вече са били в тази страна предмет на идентична национална регистрация, която е все още в сила, и които международни марки се признават незабавно по молба на заинтересуваните страни, предложението на тази спогодба е ограничено до марките, които са регистрирани, считано от деня, в който това присъединяване влиза в сила.

д) Тази декларация освобождава международното бюро от задължението да направи горепосоченото колективно уведомление. То съобщава само марките, в полза на които молбата да се ползват от изключението, предвидено в буква "г", достигне до него с необходимите уточнявания в срок от една година, считано от присъединяването на новата страна.

е) Международното бюро не прави колективно уведомление на такива страни, които при присъединяването към тази спогодба декларират, че ще се ползват от възможността, предвидена в чл. 3 bis. Тези страни могат извън това да декларират едновременно, че прилагането на тази спогодба се ограничава до марките, които са регистрирани след деня, в който тяхното присъединяване влиза в сила; това ограничаване обаче все пак не засяга международните марки, които вече са били предмет на идентично национално регистриране в тази страна и които могат да дадат основание за искания за разширение на закрилата, направени и съобщени съгласно чл. 3 ter и чл. 8, ал. 2, буква "в".

ж) Регистрираната на марки, които са били предмет на едно от уведомленията, предвидени от тази алинея, се считат като заместващи регистрации, направени направо в новата договаряща страна преди датата на влизане в сила на нейното присъединяване.

(3) Документите за ратификация и присъединяване се депозират при генералния директор.

(4) а) По отношение на първите пет страни, които са депозирали своите документи за ратификация или присъединяване, тази спогодба влиза в сила три месеца след депозирането на петия от тези документи.

б) По отношение на всяка друга страна тази спогодба влиза в сила три месеца след датата, на която нейната ратификация или нейното присъединяване са били съобщени на генералния директор, освен ако в документа за ратификация или присъединяване е указана по-късна дата. В този последен случай спогодбата влиза в сила по отношение на тази страна на така посочената дата.

(5) Ратификацията или присъединяването води до автоматично приемане на всички клаузи и право на всички предимства съгласно тази спогодба.

(6) След влизане в сила на тази спогодба една страна не може да се присъедини към Ницката редакция от 15 юни 1957 г. освен съвместно с ратификацията на тази спогодба или присъединяването към нея. Присъединяване към актове, предшестващи Акта от Ница, не се допуска даже съвместно с ратификацията на тази спогодба или присъединяване към нея.

(7) Разпоредбите на чл. 24 от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост се прилагат към тази спогодба.

Денонсиране

Член 15

(1) Тази спогодба остава в сила без ограничение на времетраенето.

(2) Всяка страна може да денонсира тази спогодба чрез уведомяване на генералния директор. Това денонсиране води също така до денонсиране на всички предшестващи спогодби и няма действие освен по отношение на страната, която го е направила, като спогодбата остава в сила и е изпълняема по отношение на другите страни от Специалния съюз.

(3) Денонсирането влиза в сила една година след деня, в който генералният директор е получил уведомлението.

(4) Възможността за денонсиране, предвидена от този член, не може да се упражни от никоя страна преди изтичането на срок от пет години, считано от датата, на която тя е станала член на Специалния съюз.

(5) Международните марки, регистрирани преди датата, на която денонсирането влиза в сила, и които не са отказани в годината, предвидена от чл. 5, продължават, докато трае международната закрила, да се ползват от закрилата, с която биха се ползвали, ако са били регистрирани директно в денонсиращата страна.

Прилагане на по-стари актове

Член 16

(1) а) Този акт замества в отношенията между страните на Специалния съюз, от името на които той е бил ратифициран или които са се присъединили към него, считано от деня, в който той влиза в сила по отношение на тях, Мадридската спогодба от 1891 г. в текстовете ѝ, които предшестват настоящия акт.

б) Всяка страна на Специалния съюз обаче, която е ратифицирала този акт или се е присъединила към него, остава обвързана от предшестващите редакции, които тя не е денонсирала преди това по силата на чл. 12, ал. 4 от Ницката редакция от 15 юни 1957 г., във връзка с отношенията със страните, които не са ратифицирали този акт или не са се присъединили към него.

(2) Страните, неучастващи в Специалния съюз, които станат страни по този акт, го прилагат към международните регистрации, извършени от международното бюро чрез посредничеството на националното ведомство на всяка страна от Специалния съюз, която не е страна на този акт, при условие, че тези регистрации удовлетворяват изискванията, предписани от този акт. Що се отнася до международните регистрации, извършени в международното бюро чрез съдействието на националното ведомство на неучастващите в Специалния съюз страни, които стават страни по този акт, последните приемат, че горепосочената страна изисква изпълнението на условията, предписани от най-новия акт, в който тя участва.

Подписване, езици, депозитни функции

Член 17

(1) а) Тази спогодба се подписва в едно копие на френски език и се депозира при правителството на Швеция.

б) Официални текстове на другите езици, които Асамблеята може да посочи, се изготвят от генералния директор след консултации със заинтересуваните правителства.

(2) Тази спогодба остава открита за подписване в Стокхолм до 13 януари 1968 г.

(3) Генералният директор предава две копия на подписания текст, заверени от правителството на Швеция, на правителствата на всички страни на Специалния съюз и при поискване на правителствата на всяка друга страна.

(4) Генералният директор регистрира тази спогодба при Секретариата на Организацията на обединените нации.

(5) Генералният директор съобщава на правителствата на всички страни на Специалния съюз за подписванията, депозиранията на документи за ратификация или присъединяване на декларациите, съдържащи се в тези документи, влизането в сила на всички разпоредби на тази спогодба, уведомленията за денонсиране и уведомленията, направени с приложение на чл. 3 bis, 2 quater, 13, чл. 14, ал. 7 и чл. 15, ал. 2.

Преходни разпоредби

Член 18

(1) До встъпване в длъжност на първия генерален директор позоваванията в тази спогодба на международното бюро на организацията или на генералния директор се считат като отнасящи се съответно до бюрото на съюза, установено от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, или до неговия директор.

(2) Страните на Специалния съюз, които не са ратифицирали тази спогодба или не са се присъединили към нея, могат в течение на пет години след влизането в сила на Конвенцията, учредяваща организацията, ако желаят, да упражнят правата, предвидени в чл. 10 до 13 на тази спогодба, както ако те бяха обвързани от тези членове. Всяка страна, която желае да упражни тези права, депозира за тази цел при генералния директор писмено уведомление, което влиза в сила от датата на приемането му. Такива страни се считат, че са членове на Асамблеята до изтичането на посочения период.